

ΤΙΤΟΥ ΞΗΡΕΛΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Titos Zirellis

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

ΨΕΥΤΙΚΗ ΚΑΡΔΟΥΛΑ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Ο ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

ΑΠΟΓΟΡΤΕΥΣΣ (ΤΙ ΚΙ 'δν
φως τό μυριμένο δάφνι)

ΑΣΕΧΑΣΤΗ ΒΡΑΔΥΑ

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

ΜΟΥΧΡΟΜΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1900)

ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ & ΣΤΟΑ ΦΕΣΗ

ΤΗΛ. 26-424 • ΑΘΗΝΑΙ

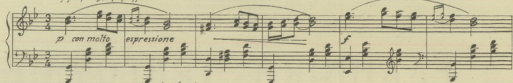
Αφιερώνεται ιδιαίτερα σὲ ὅσους μπορούν ἀκόμα νὰ νοιώσουν τὴν ἀληθινὴ ἀγάπην

ΛΞΕΧΑΣΤΗ ΒΡΑΔΥΑ

ΣΕΡΕΝΑΤΑ

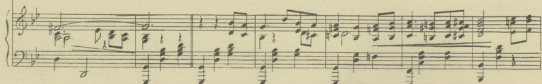
ΣΤΙΧΟΙ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΞΗΡΕΛΛΗ

ἡγά μὴ ὀχι τραβηγμένα

Ὁ Τενορος γλυκά ἡ ἀπαλά

Ὡ γλυκειά μου ἀγαπτι - μέ - νη ἡγ' ἄ - πο - ψε νὰ σοῦ πῶ πῶς γιὰ

Ο ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

poco rit.

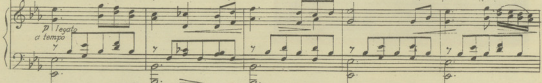
ἡ ἀγα

σέ - να ὑ - πο - φέ - ρω, πῶς γιὰ σέ καρδιοχτυ - πῶ, πῶς γιὰ σέ καρ - διο - χτυ - πῶ! Εἰ - σαι ἡ

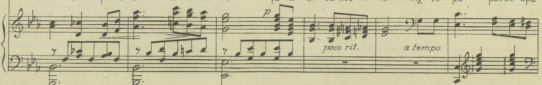
p a tempo

μὴ - νη ποῦ λα - τρεῖ - ω πᾶ - να - πῶ ἄ - λη - θι - νὰ δέν μπο - ρῶ γυ - ρί - σ -

p a tempo

οέ - να ἡγ' νὰ ζή - σω που - θε - νὰ ἡγ' νὰ ζή - σω που - θε - νὰ Ἀχ θυ - μᾶ - μαί σέ προ -

ten. rall. a tempo Κ' ΟΙ ΔΥΟ cresc. poco a poco dim.

τάρι - θα μιάν α - ξε - χο - στί - θα - φί - α. 'Ο - λο νά - ζι, με κυτ - τού - σες καί μου πη - ρες τήν καρ -

rall. a tempo cresc. poco a poco dim.

πο - ρά

δία... καί μου πη - ρες τήν - καρ - δία. 'Αρίστα και πολύ έκφραστικά. Το φει - γά - ρι καί τ'ά - στέ - ρια τής νυ -

a tempo

χτιός ή αι - γα - λία. νά - γα - πλώ - μα - στε - μάς - παν μ'αν - ται - λα - ζα - ρι φη - λιά! 'Α - κό

τά - τα λα - τρεμ - μέ - νη, αέ - να μό - να λα - χτα - ρά σὺ μορ - φαι - νεις τί ζω -

μου νά έ - νω - θού - με καρ - τε - ρά.

molto dim. e poco rit.

A. BARBANTINE

molto legato

ΑΡΓΑ

Τὸ φεγ-γά-ρι καὶ τ' ἄ-στέ-ρια τῆς νυ-χτιδὸς ἡ σι-γα-

λιδ. Ν' ἄ-γα-πιώ-μα-στε-μῶς-εἶ-παν κί-ον-ταλ-

mf

λά-ξα-με φι-λιδ. Ἄ-πό τό-τε λα-τρεμ-μέ-νη σέ-να

μό-νο λα-χτα-ρῶ-Σὺ μορ-φαι-νεῖς τῇ ζω-

ff *f* *ppp*

τί μου. Νᾶῖ-νω-θεοῦ με καρ-τε-ρῶ....